

[Finansministeren.]

1930 blev tillagt kommunerne, foreslås tilbageført til statskassen, og det samme gælder kommunernes andel af totalisatorafgiften. Endvidere kan i denne forbindelse nævnes, at den kommunale selskabsskat er foreslået ophævet og indarbejdet i selskabsskatten til staten, og at det provenutab, som bliver en følge af erhvervsskattens bortfald, hovedsagelig er forudsat båret af statskassen. Modsat er kommunernes andel af forlystelsesafgiften, som i øjeblikket udgør noget under $\frac{1}{3}$, foreslået hævet til $\frac{2}{3}$, og endelig er det som en følge af den fælleskommunale udligningsfonds bortfald foreslået, at den halvdel af lotteriafgiften og af tipsafgiften, som hidtil er tilfaldet udligningsfonden, skal indgå i statskassen.

Alle de her foreslåede forenklinger vedrørende tilskud og fordelingen af udgifter og skatteindtægter i det hele taget imellem staten og kommunerne er søgt tilpasset efter hinanden på en sådan måde, at det bestående forhold imellem statens andel og kommunernes andel af de samlede udgifter bliver praktisk taget uforandret. Der sker visse forskydninger kommunerne imellem, som dog ligger indenfor snævre grænser, og som der er taget hensyn til ved udformningen af de nye kommunale skatteregler. Kun på eet punkt sker der en væsentlig udgiftsoverførsel, ved at amtskommunernes udgifter er foreslået nedsat med et beløb på godt 15 mill. kr., som fremtidig vil påhvile sognekommunerne. Jeg skal om lidt omtale motivet for denne undtagelse fra den almindelige forudsætning om uforandret udgiftsfordeling.

Herefter skal jeg gøre nogle få bemærkninger om de foreslåede ændringer vedrørende ejendomsskatterne.

I øjeblikket opkræves 9, siger og skriver ni, forskellige ejendomsskatter, hvoraf grundstigningsskylden ikke er foreslået ændret. Som følge af den fælleskommunale udligningsfonds bortfald er bestemmelsen om overførsel af en del af grundskylden og ejendomsskylden fra staten til udligningsfonden foreslået ophævet. Samtidig indeholder forslaget til lov om ejendomsskyld til staten en række nye bestemmelser, hvorefter ejendomsskylden eller, for at sige det mere klart, den såkaldte bygningsskyld, fikseres; den udgør i øjeblikket 4,5 pro mille

af forskelsværdien opgjort på grundlag af ejendomsskyldvurderingen pr. 1. oktober 1950. Det er foreslået, at fikseringen skal fastholdes indtil ejendomsskyldvurderingen i 1960; og at skattebeløbet derefter skal nedsættes med $\frac{1}{10}$ ved hver ny vurdering. Dette indebærer, at denne skat helt bortfalder i løbet af 50 år. Dette forslag må isvrigt ses i sammenhæng med det forslag om en udligningsskat til staten, som om kort tid vil blive fremsat i forbindelse med lovforslaget om boligstøtte og husleje-regulering.

For de amtskommunale skatters vedkommende foreslås den amtskommunale bygningsskyld ophævet. Amtskommunernes indtægtsnedgange som følge heraf vil for de fleste kommuners vedkommende blive opvejet af den besparelse, jeg før nævnte. Herudover vil den amtskommunale grundskyld i de fleste amtskommuner kunne nedsættes lidt, medens den i enkelte amtskommuner med store bygningsværdier, hvor den hidtil har ligget lavt, vil blive forhøjet noget. Slutresultatet vil blive en mere ensartet amtskommunal grundskyld. I bykommunerne foreslås det at ophæve den nuværende overgrænse for grundskyldpromillen og samtidig, at denne ikke kan nedsættes. For sognekommunerne er foreslået forskellige regler, der har til formål, ganske vist i beskedent omfang, at mindske de store forskelle i sognekommunernes såkaldte ligningsforhold. Endelig foreslås det for såvel by- som sognekommuner, at reglen om, at ejendomsskyldpromillen skal udgøre tre fjerdedele af grundskyldpromillen, ændres til, at ejendomsskyldpromillen skal udgøre højst tre fjerdedele af grundskyldpromillen. De foreslåede regler vil medføre en tendens til en noget mere ensartet ejendomsbeskatning i by- og sognekommunerne og give mulighed for en begyndende afvikling også af den kommunale bygningsskyld.

Af de nuværende 9 ejendomsskatter bliver kun 6 tilbage, hvoraf blot 2 vil hvile på bygninger og af disse endog een med et fikseret beløb.

Vender vi os derefter imod indkomstskatterne, kan det først nævnes, at alle bestemmelserne om den skattepligtige indkomsts omfang og skattepligtens indtræden og ophør er samlet i forslaget til lov om statsindkomstskat m. m., således at den kom-